**Ankenævnet *for* Forsikring**

Den 23. maj 2018 blev i sag nr. 91787:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

xxxxxxxxxxxxxxxx

xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Gartnernes Forsikring GS

Struergade 24

2630 Taastrup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Gartnernes Forsikring GS. Han klager over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for et anmeldt voldstilfælde. I klageskema af 3/1 2018 til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

> "**Sagsfremstilling**
> Som advokat for [klageren] skal jeg hermed påklage Gartnernes Forsikrings afslag på forsikringsdækning i henhold til tegnet ulykkesforsikring efter overfald den 8. december 2013.
>
> Ved brev af 18. juli 2014, bilag 1, har Gartnernes Forsikring afvist min klients krav på ret til erstatning.
>
> Som begrundelse for afslaget har Gartnernes Forsikring henvist til, at forsikringen ikke dækker ulykkestilfælde, der skyldes forsikredes grove uagtsomhed eller under indflydelse af selvforskyldt beruselse eller ulykkestilfælde, der er opstået i forbindelse med slagsmål.
>
> Som det fremgår af domsudskrift fra Retten i … af 15. april 2014, bilag 2, har retten lagt til grund, at tiltalte … med knyttet hånd har slået min klient direkte i ansigtet med betydelig kraft og at denne vold ikke står i noget rimeligt forhold til min klients handlinger bestående af tre lussinger.

Ifølge ankenævnets praksis er det afgørende for min klients ret til forsikringsdækning, om min klient ved sin adfærd har givet udtryk for, at han var indstillet på at deltage i slagsmål af voldelig karakter, jfr. bl.a. AK80136.

Min klient ønskede ikke at slås og er tilkendt erstatning fra Erstatningsnævnet uden fradrag for egen skyld.

Da min klient ikke ved sin adfærd har givet udtryk for, at han var indstillet på at deltage i et egentligt slagsmål og da hans adfærd ikke kan karakteriseres som grov uagtsom, gøres det gældende, at min klient har krav på forsikringsdækning på baggrund af en méngrad på 5%, svarende til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse, bilag 3.

**Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**
Forsikringsdækning på baggrund af en méngrad på 5 %."

Selskabet har i brev 4/1 2018 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Ved skadeanmeldelse af 5. februar 2014 anmeldte klager, at han havde været udsat for et ulykkestilfælde, idet han d. 8. december 2013 havde fået knytnæveslag i ansigtet, hvilket havde forårsaget 4 brud.

Ved brev af 18. juli 2014 meddelte vi, at den pågældende hændelse ikke kunne anerkendes som et ulykkestilfælde omfattet af ulykkesforsikringen.

Vi henviste i den forbindelse til, at ulykkesforsikringen ikke dækkede tilskadekomst, der skyldtes forsikringstagerens grove uagtsomhed eller under indflydelse af selvforskyldt beruselse, ligesom forsikringen ikke dækkede i forbindelse med slagsmål, jf. forsikringsbetingelsernes pkt. 5.3.

Efterfølgende har vi haft div. korrespondance med forsikringstagerens advokat.

Ved brev af 10. april 2015 oplyste forsikringstagerens advokat, at sagen var forelagt for Erstatningsnævnet, og at han havde foreslået, at den blev forelagt for (daværende) Arbejdsskadestyrelsen for vurdering af varigt mén. Advokaten bad os samtidig om at bekræfte dækning under forsikringen.

Ved brev af 15. april 2015 svarede vi, at hændelsen ikke var omfattet af ulykkesforsikringen og henviste i det hele til vores brev af 18. juli 2014.

Forsikringstagerens advokat rettede fornyet henvendelse til os d. 27. maj 2015 og anmodede om suspension af forældelsen frem til 6 mdr. efter Erstatningsnævnets afgørelse.

Ved brev af 3. juni 2015 henviste vi bl.a. til brev af 18. juli 2014, herunder at sagen ikke var omfattet af ulykkesforsikringen, hvorfor spørgsmålet om størrelsen af det varige mén ikke var relevant for sagen/spørgsmålet om dækning.

Ved mail af 16. november 2016 anmodede forsikringstagerens advokat om 'suspension af evt. forældelse/forældelse 8. december 2016 indtil 3 mdr. efter Arbejdsskadestyrelsens udtalelse'.

Ved brev af 18. november 2016 meddelte vi suspension i overensstemmelse hermed, dvs. indtil 3 mdr. efter Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse og anmodede samtidig om at få denne fremsendt.

Ved brev/mail af 6. oktober 2017 fremsendte forsikringstagerens advokat vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings dateret 3. oktober 2017, hvorefter det varige mén blev vurderet til 5%.

Ved mail af 19. december 2017 til advokaten anmodede vi om Erstatningsnævnets afgørelse. Denne er endnu ikke modtaget og ses heller ikke at være indsendt til nævnet.

Ved brev af 21. december 2017 meddelte vi forsikringstagerens advokat, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse af 3. oktober 2017, hvorefter det varige mén blev vurderet til 5%, ikke havde betydning for, hvorvidt der var tale om et ulykkestilfælde, idet vi på ny henviste til vores oprindelige afvisning af 18. juli 2014 og begrundelsen heri.

Efter en fornyet gennemgang af sagens oplysninger må vi fastholde vores afvisning af, at hændelsen ikke er omfattet af ulykkesforsikringen.

Forsikringen dækker ikke, jf. pkt. 5.3, ulykkestilfælde, der er fremkaldt ved:

- Slagsmål eller håndgemæng, med mindre det kan godtgøres, at skadelidte er sagesløs
- Grov uagtsomhed
- Selvforskyldt beruselses

Det fremgår af dommen i straffesagen af 15. april 2015, at såvel forsikringstageren som skadevolderen er dømt for vold efter Straffelovens § 244, men at begge findes omfattet af Strl. § 248, hvorfor det bestemmes, at straffen bortfalder. Dette uanset skadevolderens vold ifølge dommens præmisser ikke står i noget rimeligt forhold til forsikringstagerens handlinger (forinden at have tildelt skadevolderen 3 lussinger).

Forsikringstagerens advokat anfører i klagen, at det afgørende er, hvorvidt forsikringstageren ved sin adfærd har givet udtryk for, at han var indstillet på at slås - og at dette ikke har været tilfældet.

Vi er ikke enige heri.

Vi mener, at forsikringsbetingelserne er klare på dette punkt.

Der er ud fra oplysninger i dom og politirapport utvivlsomt tale om 'slagsmål eller håndgemæng' i bestemmelsens forstand, hvorefter det efter ordlyden er forsikringstageren, der skal godtgøre, at han alligevel var sagesløs.

Dette mener vi ikke er sket, idet vi i den forbindelse navnlig skal henvise til, at såvel forsikringstager som skadevolder er fundet skyldige i vold efter Strl. § 244. Vi mener i den forbindelse navnlig ikke, at det kan føre til en anden vurdering, at det i dommen tillige nævnes, at skadevolderens slag - vold - ikke står i rimeligt forhold til forsikringstagerens handlinger - lussinger - som også af domstolen er vurderet som vold.

> Vi mener på den baggrund klart ikke, at forsikringstageren kan betegnes som 'sagesløs' under de konkrete omstændigheder under hensyntagen til den almindelige forståelse af dette begreb og i forhold til forsikringsbetingelserne. Forsikringstageren har i første omgang slået skadevolderen med 3 lussinger, heraf én hård, og er i umiddelbar tilknytning hertil blevet slået igen - måske nok hårdere og, jf. dommens præmisser, ikke stående i noget rimeligt forhold til forsikringstagerens handlinger, men dog stadig ud fra en samlet vurdering ikke på en måde, som gør, at forsikringstageren kan betegnes som 'sagesløs', hvilket er afgørende for, at hovedreglen om, at forsikringen ikke dækker ulykkestilfælde opstået ved slagsmål eller håndgemæng.
>
> Vedr. grov uagtsomhed og selvforskyldt beruselse skal vi henvise til, at det af politirapporten fremgår, at forsikringstageren havde drukket, hvad der svarede til 1/1 fl. Vodka samt nogle øl over en periode på 6 timer op til hændelsen, og derfor efter sin egen opfattelse var meget beruset og ikke kunne huske noget fra episoden."

Nævnet har fået forevist sagens bilag, hvoraf enkelte gengives nedenfor.

Af politiets rapport af 10/12 2013 med afhøring af klageren fremgår bl.a.:

> "Adspurgt oplyste afhørte, at han pågældende aften var ret beruset og havde drukket ca. hvad der svarede til 1 flaske vodka. Han havde også drukket nogle øl. Dette blev indtaget i tidsrummet fra ca. kl. 18 til ca. kl. 0045.
>
> … var et mindre sted, hvor der var opstillet bar og hvor der var borde og siddepladser i lokalet. Pågældende aften mente afhørte, at der var ca. 20 gæster på stedet. Afhørte huskede, at han på et tidspunkt var i baren, hvor også kæresten, …, og hendes veninde, …, sad.
>
> Afhørte så fra baren, at der i en sofa, opstillet langs den ene væg, sad en bekendt ved navn ... Afhørte gik derfor over til sofaen for at snakke med …
>
> Afhørte huskede derfra ikke mere fra … denne aften. Han huskede, at [kæresten] bagefter tog ham med på sygehuset, fordi han havde meget ondt i hovedet. På sygehuset kom han i røntgen, hvor han fik konstateret, at han havde brud to steder på kindbenet og to steder på kæben. Han skulle derfor til … den 10. december og opereres for sine skader.
>
> Adspurgt oplyste afhørte, at han overhovedet ikke huskede, hvad der skete, da han satte sig ned ved [sin bekendte]. Han huskede slet ikke, at han blev slået."

Af politiets rapport af 10/12 2013 med afhøring af skadevolderen fremgår bl.a.:

> "De sad først i baren, men satte sig senere ned ved siden af baren, rundt om et bord. Afhørte forklarede, at der langs væggen på stedet var opstillet en sofa, som [skadevolderens venner] satte sig i. Afhørte satte sig på en stol på den anden side af bordet. [Skadevolderens venner] havde fronten ud mod lokalet imens afhørte sad med ryggen til lokalet. Derfra hvor afhørte sad, kunne han kun se [skadevolderens venner].

Afhørte forklarede, at han i løbet af hele aftenen havde drukket ca. 8-9 genstande. Han var i god stemning, men følte sig ikke specielt beruset, og han huskede forløbet af aftenen.

Pludselig var der en mand, som satte sig ned i sofaen lige over for afhørte og ved siden af … Afhørte blev senere bekendt med, at manden hed [klageren]. [Klageren] satte sig så tæt på afhørte, at deres knæ næsten kunne nå hinanden.
…
Idet [klageren] henvendte sig til afhørte, var det på en meget nedladende måde, og han talte ned til afhørte. [Klageren] udstrålede til afhørte noget i retning af at jeg er en mand, og det er du ikke. Afhørte huskede ikke ordret, hvad [klageren] sagde, men det var helt klart, at [klageren] var nedladende overfor afhørte. Pludselig begyndte [klageren] på en lige så nedladende måde at ae afhørte på sin venstre kind. Da han havde aet afhørte kortvarigt daskede [klageren] til kinden en par gange og sluttede af med et hårdere dask, som nærmede sig en lussing. Afhørte trak sig tilbage og sagde til [klageren], at han skulle stoppe med det. Umiddelbart efter gav [klageren] afhørte en regulær lussing på venstre kind, så det sang let for afhørtes øre. Afhørtes hoved blev trykket let bagover i forbindelse med lussingen.

Afhørte reagerede ved at slå igen, fordi [klageren] gentagende gange havde overtrådt hans grænse, uden af afhørte havde gjort noget. Afhørte slog med sin højre hånd ud efter [klageren]. Både han og [klageren] sad ned i forbindelse med slaget. Afhørte huskede ikke, om han slog med flad hånd eller knyttet hånd, men han ramte [klageren] i ansigtet. Han huskede ikke slaget som specielt hårdt. [Klageren] væltede i forbindelse med slaget bagover i sofaen, over imod … Afhørte huskede, at der væltede en drink i forbindelse med slaget.

Afhørte rejste sig op fra stolen, idet han forventede, at [klageren] nu ville springe op og flyve på afhørte. [Klageren] blev imidlertid liggende lidt og da han satte sig op virkede han lettere omtomlet og spurgte 'hvad er der sket' imens han tog sig til hovedet. Afhørte, [og skadevolderens venner] var uforstående overfor [klagerens] spørgsmål, idet han jo selv havde lagt op til slaget."

Af politiets rapport af 17/12 2013 med afhøring af vidne fremgår bl.a.:

"Afhørte bemærkede, at folk i baren var irriterede på [klageren], hvilket dog ikke undrede afhørte. Lige så flink som [klageren] var når han var ædru, lige så træls kunne han være, når han blev fuld.

Pludselig satte [klageren] sig ned i sofaen imellem afhørte og [skadevolderen]. Afhørte gad ikke at tale med [klageren], hvorfor han begyndte at snakke med ...

Det var afhørtes opfattelse, at [klageren] var meget beruset og også mere en [skadevolderen], … og afhørte. [Klageren] gav sig til at snakke med [skadevolderen], men afhørte kunne ikke høre, hvad de snakkede om.

Pludselig så afhørte, at [klageren] gav [skadevolderen] et tjat på kinden. Afhørte tænkte, at det nok var for sjov, men umiddelbart derefter tildelte [klageren] en regulær lussing til [skadevolderen]. Afhørte kunne høre, at [skadevolderen] blev ramt. Afhørte vendte sig imod … og sagde 'gad vide hvad det næste træk nu bliver'. Inden han nåede at kigge tilbage, bemærkede han nu, at [klageren] var væltet bagover. Adspurgt oplyste afhørte, at han ikke så, at [klageren] blev slået."

6. 91787

Af politiets rapport af 17/12 2013 med afhøring af vidne 2 fremgår bl.a.:

> "[Klageren] gik op i baren. Afhørte bemærkede, at [klageren] fyldte rigtig meget i det relativt lille lokale, idet han var højtråbende og meget fuld. Han sagde grimme ting og 'spillede smart', og det var afhørtes indtryk, at det ikke var alle, som gad stå ved siden af ham i baren.
>
> Pludselig kom [klageren] ned til det runde bord, og satte sig imellem [skadevolderen] og … Afhørte sad over for [klageren].
>
> [Klageren] begyndte snakke med … . … havde sin arm i slynge, så afhørte mente, at det var dette som de snakkede om.
>
> Kort derefter begyndte [klageren] at snakke med [skadevolderen] og afhørte talte med … Afhørte hørte ikke, hvad [skadevolderen] og [klageren] snakkede om. Det eskalerede meget hurtigt derfra.
>
> Afhørte så, at [klageren] gav [skadevolderen] et tjat med flad højre hånd, som ramte [skadevolderen] på kinden. [Skadevolderen] reagerede ved at sige, at [klageren] skulle lade være, og at han skulle ikke gøre sådan noget. [Klageren] havde en truende fremtoning, og kiggede på et tidspunkt over på afhørte. Afhørte, som var den mindste, var glad for at han sad længst væk fra [klageren], for [klageren] virkede som om, at han var ude på ballade.
>
> [Klageren] tildelte nu [skadevolderen] endnu et slag på kinden, men denne gang var det hårdere, og en regulær lussing. Afhørte kunne høre, at slaget ramte [skadevolderen].
>
> [Skadevolderen] reagerede nu ved at slå tilbage med sin højre hånd. Afhørte bemærkede ikke, om [skadevolderen] slog med knyttet eller flad hånd. I forbindelse med slaget var der et glas, som faldt på gulvet og gik i stykker.
>
> [Klageren] røg bagover ved slaget, men satte sin op igen. Han sad med hovedet i hænderne, og sagde ikke noget, men nærmest gryntede. [Skadevolderen] rejse sig op fra sin stol efter slaget."

Det fremgår af skadesanmeldelsen, at klageren har oplyst til selskabet, at han havde indtaget alkohol og var "mellemberuset".

Af dom afsagt den 15/4 2014 fremgår bl.a.:

> "**Rettens begrundelse og afgørelse**
> Efter de afgivne forklaringer lægger retten til grund, at tiltalte [klageren] indledningsvis har tildelt tiltalte [skadevolder] i hvert fald 3 lussinger, hvoraf den sidste med en vis kraft. Det lægges videre til grund, at tiltalte [skadevolder] efterfølgende har tildelt [klageren] et knytnæveslag med betydelig kraft og med betydelig skade til følge. De tiltalte er herefter skyldige i overtrædelse af straffelovens § 244.
>
> Efter den alvorlige personskade, der er overgået [klageren] lægger retten til grund, at tiltalte [skadevolder] med knyttet hånd har slået [klageren] direkte i ansigtet med betydelig kraft. Denne vold

> står ikke i noget rimeligt forhold til [klagerens] handlinger. [Skadevolders] handling kan herefter ikke anses for omfattet af straffelovens bestemmelse om nødværge.
>
> Efter en samlet bedømmelse af sagens omstændigheder - og uanset at den vold, som [skadevolder] har udøvet mod [klageren], som tidligere anført, ikke står i noget rimeligt forhold til [klagerens] handlinger - finder retten dog, at sagen for begge tiltaltes vedkommende kan anses som omfattet at straffelovens § 248, hvorfor retten bestemmer, at straffen bortfalder.
>
> Retsformanden tager erstatningspåstanden til følge som nedenfor bestemt, idet det anses for tilstrækkeligt sandsynliggjort, at tiltalte, [klageren], har haft gener, der har gjort ham ude af stand til at arbejde frem til den 5. januar 2014."

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i udtalelse af 3/10 2017 vurderet, at skaden den 8. december 2013 har medført et varigt mén på 5 procent.

Af forsikringsbetingelserne nr. 2000-02 for privat ulykkesforsikring fremgår bl.a.:

> "**5.0 FORSIKRINGEN DÆKKER IKKE**
> …
> **5.1 Forsæt, grov uagtsomhed, beruselse m.m.**
> Ulykkestilfælde, der er fremkaldt af forsikrede ved:
> - Forsæt - herunder selvmord og selvmordsforsøg.
> - Grov uagtsomhed.
> - Selvforskyldt beruselse herunder påvirkning af narkotika, medicin eller andre rusmidler og giftstoffer.
> - Slagsmål eller håndgemæng, medmindre det kan godtgøres, at forsikrede er sagesløs.
> - Deltagelse i strafbare handlinger."

**<u>Nævnet udtaler:</u>**

Klageren var på værtshus den 8/12 2013, da han blev tildelt slag i ansigtet, hvorved han brækkede kindbenet og kæben flere steder. Forud herfor havde han tildelt skadevolderen flere lussinger. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har fastsat klagerens varige mén til 5 %. Klageren ønsker forsikringsdækning ud fra denne méngrad.

Selskabet har blandt andet anført, at forsikringen ikke dækker ulykkestilfælde, der skyldes forsikredes selvforskyldte beruselse, eller ulykkestilfælde, der er opstået i forbindelse med slagsmål.

8. 91787

Efter forsikringsbetingelserne er der blandt andet ikke forsikringsdækning for ulykkestilfælde, der er fremkaldt af forsikrede ved selvforskyldt beruselse eller håndgemæng, medmindre det kan godtgøres, at forsikrede er sagesløs.

Det fremgår af sagen, at klageren i løbet af aftenen havde indtaget ca. en flaske vodka og nogle øl, og at klageren satte sig ved skadevolderen, som han derefter optrådte provokerende overfor, og at klageren tildelte skadevolderen flere lussinger forud for, at skadevolderen slog klageren. Både klageren og skadevolderen blev i retten fundet skyldige i vold. På den baggrund og efter en samlet vurdering kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning.

Det af klageren oplyste – herunder, at han ikke var indstillet på at deltage i et egentligt slagsmål - kan ikke føre til et andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand